

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2001/108/EF

2003/EØS/49/24

av 21. januar 2002

om endring av rådsdirektiv 85/611/EØF om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak), med hensyn til investeringsforetaks investeringer(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Virkeområdet for rådsdirektiv 85/611/EØF⁽⁴⁾ var opprinnelig begrenset til foretak for kollektiv investering av den åpne type, som tilbyr sine andeler for salg til allmennheten i Fellesskapet, og hvis eneste formål er investeringer i verdipapirer (investeringsforetak). I innledningen til direktiv 85/611/EØF ble det fastslått at foretak for kollektiv investering som ligger utenfor direktivets virkeområde, ville bli gjenstand for senere samordning.
- 2) Med hensyn til markedsutviklingen er det ønskelig at investeringsforetakenes investeringsmuligheter utvides slik at de kan foreta investeringer i andre finansielle instrumenter enn verdipapirer, med tilstrekkelig likviditet. De finansielle instrumentene som kan inngå som aktiva i et investeringsforetaks investeringsportefølje, angis i dette direktiv. Utvelgingen av investeringer til en portefølje etter mønster av en indeks er en forvaltningsteknikk.
- 3) Den definisjon av verdipapirer som er angitt i dette direktiv, gjelder bare for dette direktiv, og berører ikke på noen måte de ulike definisjonene som benyttes i nasjonal lovgivning for andre formål, som beskatning. Følgelig omfattes ikke aksjer og verdipapirer som kan sidestilles med aksjer, utstedt av selskaper som «Building Societies» og «Industrial and Provident Societies», der eiendomsretten i praksis kan overføres bare ved at de gjenkjøpes av det utstedende selskap, av denne definisjon.
- 4) Pengemarkedsinstrumenter omfatter de omsettelige instrumenter som normalt ikke omsettes på regulerte markeder, men som omsettes på pengemarkedet,

f.eks. statskassaveksler, gjeldsinstrumenter utstedt av lokale myndigheter, innskuddsbevis, rentebærende markedspapirer, veksler med mellomlang løpetid og bankaksepter.

- 5) Det er hensiktsmessig å sikre at begrepet «regulert marked» i dette direktiv tilsvarer det som er benyttet i rådsdirektiv 93/22/EØF av 10. mai 1993 om investeringstjenester i forbindelse med verdipapirer⁽⁵⁾.
- 6) Investeringsforetak bør tillates å investere sine aktiva i andeler i investeringsforetak og/eller andre foretak for kollektiv investering av den åpne type som også investerer i likvide finansielle aktiva nevnt i dette direktiv, og som drives etter prinsippet om risikospredning. Det er nødvendig at investeringsforetak og andre foretak for kollektiv investering som et investeringsforetak investerer i, er underlagt effektivt tilsyn.
- 7) Investeringsforetaks muligheter til å investere i investeringsforetak og andre foretak for kollektiv investering bør lettes. Det er derfor av grunnleggende betydning å sikre at slik investeringsvirksomhet ikke reduserer investorenes vern. På grunn av investeringsforetakenes økte muligheter til å investere i andeler i andre investeringsforetak og/eller foretak for kollektiv investering, er det nødvendig å fastsette visse regler om mengdebegrensninger for investeringer, framlegging av opplysninger og forhindring av kaskadefenomenet.
- 8) For å ta hensyn til markedsutviklingen og på bakgrunn av gjennomføringen av den økonomiske og monetære union, bør investeringsforetak tillates å investere i bankinnskudd. For å sikre at investeringer i innskudd er tilstrekkelig likvide, skal disse innskuddene kunne tilbakebetales på anmodning eller trekkes tilbake. Dersom innskuddene foretas i en kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i en tredjestat, bør kredittinstitusjonen være underlagt tilsynsregler tilsvarende dem fastsatt i Fellesskapets regelverk.
- 9) I tillegg til tilfellet der et investeringsforetak investerer i bankinnskudd i samsvar med fondsreglene eller stiftelsesdokumentene, kan det bli nødvendig å tillate alle investeringsforetak å besitte ytterligere likvide midler, som bankinnskudd på anfordring. Besittelse av slike ytterligere likvide midler kan være berettiget i f.eks. følgende tilfeller: for å dekke løpende eller ekstraordinære betalinger; ved salg, fram til det kan reinvesteres i omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 41 av 13.2.2002, s. 35, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 103/2002 av 12. juli 2002 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende nr. 54 av 31.10.2002, s. 15.

⁽¹⁾ EFT C 280 av 9.9.1998, s. 6 og EFT C 311 E av 31.10.2000, s. 302.

⁽²⁾ EFT C 116 av 28.4.1999, s. 44.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 17. februar 2000 (EFT C 339 av 29.11.2000, s. 220), Rådets felles holdning av 5. juni 2001 (EFT C 297 av 23.10.2001, s. 35), europaparlamentsbeslutning av 23. oktober 2001 og rådsbeslutning av 4. desember 2001.

⁽⁴⁾ EFT L 375 av 31.12.1985, s. 3. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/64/EF (EFT L 290 av 17.11.2000, s. 27).

⁽⁵⁾ EFT L 141 av 11. 6.1993, s. 27. Direktivet sist endret ved direktiv 2000/64/EF.

og/eller i andre finansielle aktiva som omfattes av dette direktiv; i et tidsrom som er strengt nødvendig i de tilfeller da investeringer i omsettelige verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter og andre finansielle aktiva må suspenderes på grunn av ugunstige markedsvilkår.

- 10) Av tilsynsårsaker er det nødvendig at investeringsforetak unngår en overdreven konsentrasjon av investeringer som utsetter dem for en motpartsrisiko overfor en enkelt enhet eller enheter som tilhører samme konsern.
- 11) Investeringsforetak bør uttrykkelig tillates å investere i finansielle derivater, som ledd i deres allmenne investeringspolitikk og/eller for sikringsformål, for å oppnå et fastsatt finansielt mål eller den risikoprofil som angis i prospektet. For å sikre vern av investoren er det nødvendig å begrense den høyeste potensielle risiko som følger av finansielle derivater, slik at den ikke overstiger den samlede nettoverdi av investeringsforetakets portefølje. For å sikre konstant bevissthet om de risikoer og forpliktelser som følger av derivatransaksjoner, og kontrollere at de fastsatte investeringsgrenser overholdes, må disse risikoene og forpliktelsene kontinuerlig måles og overvåkes. Endelig, for å sikre vern av investorer gjennom framlegging av opplysninger, bør investeringsforetakene gi en beskrivelse av hvilke strategier, metoder og investeringsgrenser som gjelder for deres derivatransaksjoner.
- 12) Når det gjelder ikke-børsomsatte derivater (OTC-derivater), bør det fastsettes ytterligere krav om valg av motparter og instrumenter, likviditet og løpende vurdering av posisjonen. Formålet med slike ytterligere krav er å sikre et tilstrekkelig vernnivå for investorer, lignende det de får når de erverver derivater som omsettes på regulerte markeder.
- 13) Derivatransaksjoner kan aldri benyttes til å omgå prinsippene og bestemmelsene fastsatt i dette direktiv. Når det gjelder OTC-derivater, bør ytterligere bestemmelser for risikospredning gjelde ved risikoer overfor en enkelt motpart eller en gruppe av motparter.
- 14) Noen porteføljevaltningsmetoder for foretak for kollektiv investering som hovedsakelig investerer i aksjer og/eller obligasjoner, er basert på etterligning av aksjeindekser og/eller obligasjonsindekser. Investeringsforetak bør tillates å etterligne velkjente og anerkjente aksjeindekser og/eller obligasjonsindekser. For dette formål kan det derfor være nødvendig å innføre mer fleksible bestemmelser for risikospredning for investeringsforetak som investerer i aksjer og/eller obligasjoner.
- 15) Foretak for kollektiv investering som omfattes av dette direktiv, bør ikke benyttes til andre formål enn kollektiv investering av midler fra allmennheten, i samsvar med bestemmelsene fastsatt i dette direktiv.

I de tilfeller som er omhandlet i dette direktiv, kan et investeringsforetak ha datterforetak bare når de er nødvendige for, på investeringsforetakets vegne, å utøve visse former for virksomhet, som også er fastsatt i dette direktiv. Det er nødvendig å sikre et effektivt tilsyn med investeringsforetak. Et investeringsforetak bør derfor tillates å etablere et datterforetak i en tredjestat bare i de tilfeller og på de vilkår som er angitt i dette direktiv. Den allmenne forpliktelsen til å handle bare i andelseiernes interesse, og særlig målet om økt kostnadseffektivitet, kan under ingen omstendigheter berettege at et investeringsforetak treffer tiltak som kan hindre vedkommende myndigheter i å utøve et effektivt tilsyn.

- 16) Det er behov for å sikre fri markedsføring over landegrensene av andeler fra et større utvalg av foretak for kollektiv investering, samtidig som det sørges for et ensartet minstenivå for vern av investorer. De ønskede mål kan derfor nås bare ved hjelp av et bindende fellesskapsdirektiv som fastsetter avtalte minstestandarder. Dette direktiv begrenser seg til det påkrevde minstenivå for harmonisering, og går ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå de ønskede mål, i samsvar med traktatens artikkel 5 tredje ledd.
- 17) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 18) Kommisjonen kan vurdere å foreslå konsolidering innen en passende frist etter at forslagene er vedtatt —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 85/611/EØF gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 1 nr. 2 skal første strekpunkt lyde:

«—hvis eneste formål er å foreta kollektiv investering i verdipapirer og/eller i andre likvide finansielle aktiva nevnt i artikkel 19 nr. 1 av kapital som er skaffet til veie ved henvendelse til offentligheten, og som driver sin virksomhet etter prinsippet om risikospredning, og».
- 2) I artikkel 1 skal nytt nummer 8 og 9 lyde:

«8. I dette direktiv menes med «verdipapirer»

 - aksjer og andre verdipapirer som kan sidestilles med aksjer («aksjer»),
 - obligasjoner og andre former for gjeldsinstrumenter («obligasjoner»),

(¹) EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

- alle andre verdipapirer som gir rett til å erverve slike verdipapirer ved tegning eller ombytting,

med unntak av de metoder og hjelpemidler som er angitt i artikkel 21.

9. I dette direktiv menes med «pengemarkedsinstrumenter» instrumenter som normalt omsettes på pengemarkedet, er likvide og har en verdi som kan fastsettes med nøyaktighet til enhver tid.»

3) Artikkel 19 nr. 1 bokstav a) skal lyde:

«a) verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som er opptatt eller omsettes på et regulert marked som definert i artikkel 1 nr. 13 i direktivet om investeringstjenester, og/eller».

4) I artikkel 19 nr. 1 bokstav b) og c) innsettes ordene «og pengemarkedsinstrumenter» etter ordet «verdipapirer».

5) I artikkel 19 nr. 1

— innsettes ordene «og/eller» til slutt i bokstav d),

— skal ny bokstav e), f), g) og h) lyde:

«e) andeler i investeringsforetak som er gitt tillatelse i samsvar med dette direktiv, og/eller andre foretak for kollektiv investering i henhold til artikkel 1 nr. 2 første og annet strekpunkt, uavhengig av om de befinner seg i en medlemsstat, forutsatt at:

- slike andre foretak for kollektiv investering er gitt tillatelse i samsvar med lovgivning som fastsetter at de er underlagt tilsyn som investeringsforetakenes vedkommende myndigheter anser for å tilsvare det tilsyn som er fastsatt i Fellesskapets regelverk, og at det er sørget for tilstrekkelig samarbeid mellom myndighetene,
- nivået for vern av andelseiere i slike andre foretak for kollektiv investering tilsvare det som gis andelseiere i et investeringsforetak, og særlig at bestemmelsene om separasjon av aktiva, innlån, utlån og salg av verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter uten dekning tilsvare kravene i dette direktiv,
- virksomheten i slike andre foretak for kollektiv investering rapporteres i halvårs- og årsberetninger, slik at det kan foretas en vurdering av aktiva og passiva, inntekter og transaksjoner i løpet av rapporteringsperioden,
- de investeringsforetak eller andre foretak for kollektiv investering som det planlegges å kjøpe andeler i, i samsvar med egne fondsregler eller stiftelsesdokumenter ikke kan

investere samlet mer enn 10 % av sine aktiva i andeler i andre investeringsforetak eller andre foretak for kollektiv investering, og/eller

f) innskudd i kredittinstitusjoner som kan tilbakebetales på anfordring, eller som kan tas ut og som har en løpetid på høyst tolv måneder, forutsatt at kredittinstitusjonens forretningskontor ligger i en medlemsstat, eller dersom kredittinstitusjonens forretningskontor ligger i en tredjestat, er underlagt tilsynsregler som anses av investeringsforetakets vedkommende myndigheter å være tilsvarende dem fastsatt i Fellesskapets regelverk, og/eller

g) finansielle derivater, herunder tilsvarende instrumenter med kontant oppgjør, som omsettes på et regulert marked som nevnt i bokstav a), b) og c); og/eller finansielle derivater som omsettes direkte («OTC-derivater»), forutsatt at:

- de underliggende aktiva består av instrumenter som omfattes av dette nummer, av finansielle indekser, rentesatser, valutakurser eller valutaer som investeringsforetaket kan investere i, i samsvar med sine investeringsmål som angitt i investeringsforetakets fondsregler eller stiftelsesdokumenter,
- motpartene i OTC-derivatransaksjoner er institusjoner som er underlagt tilsyn og som tilhører de kategorier som er gitt tillatelse av investeringsforetakets vedkommende myndigheter, og
- OTC-derivatene er gjenstand for en pålitelig og verifiserbar vurdering på daglig basis, samt at de til enhver tid på investeringsforetakets initiativ kan selges, realiseres eller stenges ved en utligningstransaksjon til en rimelig verdi, og/eller

h) andre pengemarkedsinstrumenter enn dem som omsettes på et regulert marked og som er nevnt i artikkel 1 nr. 9, dersom emisjonen eller utstederen av slike instrumenter selv omfattes av bestemmelser med henblikk på vern av investorer og oppsparte midler, og forutsatt at de er:

- utstedt eller garantert av en sentral, regional eller lokal myndighet, en sentralbank i en medlemsstat, Den europeiske sentralbank, Den europeiske union eller Den europeiske investeringsbank, en tredjestat eller, dersom det dreier seg om en forbundsstat, av en av statene som utgjør forbundsstaten, eller av en internasjonal statlig organisasjon der én eller flere medlemsstater deltar, eller
- utstedt av et foretak hvis verdipapirer omsettes på regulerte markeder nevnt i bokstav a), b) eller c), eller

- utstedt eller garantert av en virksomhet som er underlagt tilsyn etter de kriterier som er fastsatt i fellesskapsretten, eller av en virksomhet som er underlagt og overholder tilsynsregler som vedkommende myndigheter anser å være minst like strenge som dem fastsatt i Fellesskapets regelverk, eller
- utstedt av andre organer som hører til en kategori som er gitt tillatelse fra vedkommende myndigheter for investeringsselskapet, forutsatt at investeringer i slike instrumenter omfattes av bestemmelser om vern av investorer som tilsvarer det som er fastsatt i første, annet og tredje strekpunkt, og forutsatt at utstederen er et selskap med ansvarlig kapital på minst 10 millioner euro som framlegger og offentliggjør sitt årsregnskap i samsvar med direktiv 78/660/EØF^(*), er en enhet som i en gruppe av selskaper som omfatter ett eller flere børsnoterte selskaper, er ansvarlig for finansieringen av gruppen, eller er en enhet som er ansvarlig for finansieringen av verdi papiriseringsinstrumenter som omfattes av en banks likviditetslinje.

(*) Fjerde rådsdirektiv 78/660/EØF av 25. juli 1978 med hjemmel i traktatens artikkel 54 paragraf 3 bokstav g) om årsregnskapene for visse selskapsformer (EFT L 222 av 14.8.1978, s. 11). Direktivet sist endret ved direktiv 1999/60/EF (EFT L 162 av 26.6.1999, s. 65).»

- 6) I artikkel 19 nr. 2 bokstav a) tilføyes ordene «og pengemerkedsinstrumenter» etter ordet «verdipapirer».
- 7) Artikkel 19 nr. 2 bokstav b) og nr. 3 oppheves.
- 8) Artikkel 20 oppheves.
- 9) Artikkel 21 skal lyde:

«Artikkel 21

1. Forvaltnings- eller investeringsselskapet skal anvende en risikostyringsmetode som gjør at det til enhver tid kan overvåke og måle risikoen knyttet til posisjonene og deres bidrag til porteføljens samlede risikoprofil; det skal anvende en metode som muliggjør en nøyaktig og uavhengig vurdering av OTC-derivatenes verdi. Det skal underrette vedkommende myndigheter regelmessig, i samsvar med de retningslinjer som disse fastsetter, om de typer derivater, underliggende risikoeer, mengdebegrensninger og metoder som velges for å vurdere risikoene ved transaksjoner med derivater for hvert investeringsforetak det forvalter.

2. Medlemsstatene kan, på de vilkår og med de begrensninger som de selv fastsetter, gi investeringsforetak tillatelse til å benytte metoder og hjelpemidler som

gjelder verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, forutsatt at metodene og hjelpemidlene benyttes med henblikk på en effektiv porteføljeforvaltning. Når disse transaksjonene angår bruken av derivater, skal vilkårene og begrensningene være i samsvar med bestemmelsene fastsatt i dette direktiv.

Transaksjonene skal under ingen omstendigheter føre til at investeringsforetaket avviker fra de investeringsmål som er fastsatt i investeringsforetakets fondsregler, stiftelsesdokumenter eller prospekter.

3. Et investeringsforetak skal sikre at den samlede risiko som er knyttet til derivater ikke overstiger den samlede nettoverdi av foretakets portefølje.

Ved beregningen av risikoene skal det tas hensyn til den aktuelle verdien av de underliggende aktiva, motpartsrisikoen, framtidige markedsbevegelser og den tid som er tilgjengelig for å innløse posisjonene. Dette får anvendelse også for de neste to ledd.

Et investeringsforetak kan, som ledd i sin investeringspolitikk og innenfor grensen fastsatt i artikkel 22 nr. 5, investere i finansielle derivater, forutsatt at risikoen for de underliggende aktiva til sammen ikke overstiger investeringsgrensene fastsatt i artikkel 22. Når et investeringsforetak investerer i indeksbaserte finansielle derivater, kan medlemsstatene tillate at disse investeringene til sammen ikke trenger å være innenfor grensene fastsatt i artikkel 22.

Dersom et verdipapir eller pengemarkedsinstrument omfatter et derivat, skal det tas hensyn til dette ved overholdelsen av kravene i denne artikkel.

4. Medlemsstatene skal innen 13. februar 2004 oversende Kommisjonen fullstendige opplysninger om metodene som benyttes til å beregne risikoene nevnt i nr. 3, herunder motpartsrisikoen ved OTC-derivattransaksjoner, og eventuelle endringer av deres regler for metodene. Kommisjonen skal oversende disse opplysningene til de øvrige medlemsstatene. Slike opplysninger vil drøftes i kontaktkomiteen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 53 nr. 4.»

10) Artikkel 22 skal lyde:

«Artikkel 22

1. Et investeringsforetak kan ikke investere mer enn 5 % av sine aktiva i verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter fra samme utsteder. Et investeringsforetak kan ikke investere mer enn 20 % av sine aktiva i innskudd hos den samme institusjon.

Investeringsforetakets motpartsrisiko ved en OTC-derivattransaksjon kan ikke overstige:

- 10 % av dets aktiva dersom motparten er en kredittinstitusjon som nevnt i artikkel 19 nr. 1 bokstav f), eller
- 5 % av dets aktiva i andre tilfeller.

2. Medlemsstatene kan forhøye den grense på 5 % som er fastsatt i første punktum i nr. 1, til høyst 10 %. Dersom et investeringsforetak investerer mer enn 5 % av sine aktiva i verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter fra samme utsteder, kan likevel den samlede verdi av slike verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter som foretaket eier, ikke overstige 40 % av dets aktiva. Denne begrensningen gjelder ikke for innskudd i og OTC-derivattransaksjoner foretatt med finansinstitusjoner som er underlagt tilsyn.

Uten hensyn til de individuelle grenser som er fastsatt i nr. 1, kan ikke et investeringsforetak kombinere:

- investeringer i verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter fra,
- innskudd hos og/eller
- risikoer knyttet til OTC-derivattransaksjoner med samme utsteder som overstiger 20 % av dets aktiva.

3. Medlemsstatene kan forhøye grensen på 5 % som er fastsatt i nr. 1 første punktum, til høyst 35 % dersom verdipapirene eller pengemarkedsinstrumentene er utstedt eller garantert av en medlemsstat, dennes lokale administrative enheter, en tredjestat eller internasjonale statlige organisasjoner der én eller flere medlemsstater deltar.

4. Medlemsstatene kan forhøye grensen på 5 % som er fastsatt nr. 1 første punktum, til høyst 25 % for visse obligasjoner, når de er utstedt av en kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i en medlemsstat, og som ved lov er underlagt særskilt offentlig tilsyn med sikte på å verne obligasjonseierne. Særlig skal beløp som skriver seg fra utstedelsen av disse obligasjonene, i henhold til lovgivningen investeres i aktiva som i obligasjonenes fulle løpetid gir tilstrekkelig dekning for de forpliktelser som følger av dem, og som ved mislighold fra utsteders side med prioritet skal brukes til tilbakebetaling av hovedstolen og påløpte renter.

Dersom et investeringsforetak investerer mer enn 5 % av sine aktiva i obligasjoner nevnt i første ledd som er utstedt av samme utsteder, kan den samlede verdi av investeringene ikke overstige 80 % av verdien av investeringsforetakets aktiva.

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen en fortegnelse over de kategorier obligasjoner som er nevnt ovenfor, og over de kategorier utstedere som i henhold til loven og bestemmelsene om tilsyn nevnt i første ledd, er gitt tillatelse til å utstede obligasjoner som oppfyller ovennevnte kriterier. Fortegnelsene skal ledsages av en kortfattet redegjørelse for de tilbudte garantiens status. Kommisjonen skal umiddelbart oversende disse opplysningene til de andre medlemsstatene sammen med eventuelle merknader som den anser som hensiktsmessige,

og skal gjøre opplysningene tilgjengelige for offentligheten. Slike meddelelser kan drøftes i kontaktkomiteen etter framgangsmåten i artikkel 53 nr. 4.

5. Verdipapirene og pengemarkedsinstrumentene nevnt i nr. 3 og 4 skal ikke tas i betraktning ved beregningen av den grense på 40 % som er fastsatt i nr. 2.

Grensene fastsatt i nr. 1, 2, 3 og 4 kan ikke kombineres, og investeringer i verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter fra samme utsteder eller i innskudd eller derivater fra utstederen i samsvar med nr. 1, 2, 3 og 4, kan derfor under ingen omstendigheter sammenlagt overstige 35 % av investeringsforetakets aktiva.

Selskaper som inngår i samme konsern med hensyn til konsoliderte regnskaper som definert i direktiv 83/349/EØF(*) eller i samsvar med anerkjente internasjonale regnskapsbestemmelser, anses som ett enkelt organ ved beregningen av grensene fastsatt i denne artikkel.

Medlemsstatene kan tillate kumulative investeringer i verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter innenfor samme konsern opp til en grense på 20 %.

(*) Sjuende rådsdirektiv 83/349/EØF av 13. juni 1983 med hjemmel i traktatens artikkel 54 nr. 3 bokstav g) om konsoliderte regnskaper (EFT L 193 av 18.7.1983, s. 1). Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 1994.»

11) Ny artikkel 22a skal lyde:

«Artikkel 22a

1. Uten at grensene fastsatt i artikkel 25 berøres, kan medlemsstatene forhøye grensene fastsatt i artikkel 22 til høyst 20 % for investeringer i aksjer og/eller obligasjoner fra samme utsteder når målet med investeringsforetakets investeringspolitikk, i samsvar med fondsreglene eller stiftelsesdokumentene, er å etterligne sammensetningen av en bestemt aksje- eller obligasjonsindeks som er anerkjent av vedkommende myndigheter, på følgende grunnlag:

- indeksens sammensetning har en tilstrekkelig spredning,
- indeksen utgjør et passende referansegrunnlag for markedet den refererer til,
- den offentliggjøres på en hensiktsmessig måte.

2. Medlemsstatene kan forhøye grensen fastsatt i nr. 1 til høyst 35 % når det viser seg å være berettiget på grunn av ekstraordinære markedsforhold, særlig på regulerte markeder der visse verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter har en svært dominerende posisjon. Investeringer opp til denne grensen er bare tillatt for én utsteder.»

12) I artikkel 23 nr. 1 innsettes ordene «og pengemarkedsinstrumenter» etter ordet «verdipapirer».

13) Artikkel 24 skal lyde:

«Artikkel 24

1. Et investeringsforetak kan erverve andeler i investeringsforetak og/eller andre foretak for kollektiv investering nevnt i artikkel 19 nr. 1 bokstav e), forutsatt at høyst 10 % av dets aktiva investeres i andeler i ett enkelt investeringsforetak eller annet foretak for kollektiv investering. Medlemsstatene kan forhøye grensen til høyst 20 %.

2. Investeringer i andeler i andre foretak for kollektiv investering enn investeringsforetak må til sammen ikke overstige 30 % av investeringsforetakets aktiva.

Medlemsstatene kan, når et investeringsforetak har ervervet andeler i et annet investeringsforetak og/eller et annet foretak for kollektiv investering, tillate at aktivaene til det respektive investeringsforetak eller andre foretak for kollektiv investering ikke behøver å kombineres med henblikk på grensene fastsatt i artikkel 22.

3. Når et investeringsforetak investerer i andeler i andre investeringsforetak og/eller andre foretak for kollektiv investering som forvaltes, direkte eller ved delegering, av samme forvaltningsselskap eller av et hvilket som helst annet selskap som forvaltningsselskapet er knyttet til gjennom et forvaltnings- eller kontrollfelleskap eller gjennom en betydelig direkte eller indirekte eierandel, kan dette forvaltningsselskapet eller andre selskapet ikke kreve tegnings- eller innløsningsprovisjon for investeringsforetakets investering i andelene i disse andre investeringsforetakene og/eller foretakene for kollektiv investering.

Et investeringsforetak som investerer en betydelig del av sine aktiva i andre investeringsforetak og/eller foretak for kollektiv investering, skal i sitt prospekt oppgi den øvre grense for administrasjonsprovisjon som kan avkreves både investeringsforetaket selv og de andre investeringsforetakene og/eller foretakene for kollektiv investering som det akter å investere i. Det skal i sin årsberetning angi den høyeste andel av administrasjonskostnader som avkreves både investeringsforetaket selv og de andre investeringsforetakene og/eller foretakene for kollektiv investering som det investerer i.»

14) Ny artikkel 24a skal lyde:

«Artikkel 24a

1. I prospektet skal det angis hvilke kategorier av aktiva et investeringsforetak har tillatelse til å investere i. Det skal angis om transaksjoner med finansielle derivater er tillatte; i så fall skal det i prospektet på en lett synlig måte gjøres oppmerksom på hvorvidt disse transaksjonene kan foretas med henblikk på sikring eller på å oppfylle investeringsmål, og hvordan bruken av finansielle derivater eventuelt kan påvirke risikoprofilen.

2. Dersom et investeringsforetak hovedsakelig investerer i en annen kategori aktiva som definert i artikkel 19 enn verdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, eller etterligner en aksje- eller obligasjonsindeks i samsvar med artikkel 22a, skal det i sitt prospekt og eventuelt i alt annet reklamemateriell på en lett synlig måte gjøre oppmerksom på sin investeringspolitikk.

3. Dersom nettoverdien av et investeringsforetak kan forventes å ha en høy volatilitet som følge av porteføljens sammensetning eller porteføljeforvaltningsmetodene som er benyttet, skal det i sitt prospekt og eventuelt i alt reklamemateriell på en lett synlig måte gjøre oppmerksom på dette.

4. På anmodning av en investor må forvaltningsselskapet også gi ytterligere opplysninger om demengdebegrensninger som gjelder for investeringsforetakets risikostyring, om de metoder som er valgt for dette formål og om den seneste utviklingen for risikoer og avkastning for de viktigste instrumentkategoriene.»

15) I artikkel 25 nr. 2 gjøres følgende endringer:

1. tredje strekpunkt skal lyde:

«— 25 % av andelene i ett og samme investeringsforetak og/eller annet foretak for kollektiv investering som definert i artikkel 1 nr. 2 første og annet strekpunkt.»

2. nytt strekpunkt skal lyde:

«— 10 % av pengemarkedsinstrumentene fra én og samme utsteder.»

16) I artikkel 25 nr. 2 skal annet punktum lyde:

«Dersom det ved ervervelsen ikke lar seg gjøre å beregne bruttobeløpet for obligasjonene eller pengemarkedsinstrumentene, eller nettobeløpet for verdipapirene, behøver de grenser som er fastsatt i annet, tredje og fjerde strekpunkt, da ikke overholdes.

17) I artikkel 25 nr. 3 bokstav a), b) og c) innsettes ordene «og pengemarkedsinstrumenter» etter ordet «verdipapirer».

18) Artikkel 25 nr. 3 bokstav e) skal lyde:

«e) ett eller flere investeringsselskapers aksjer i kapitalen til datterselskaper som utelukkende på vegne av investeringsselskapet eller investeringsselskapene utfører bare bestemte oppgaver i forbindelse med forvaltning, rådgivning eller markedsføring i den stat der datterselskapet ligger, ved gjenkjøp av andeler på anmodning av andelseierne.»

19) Artikkel 26 nr. 1 skal lyde:

«1. Grensene fastsatt i dette avsnitt behøver ikke overholdes av investeringsforetak når de benytter tegningsretten som er knyttet til verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter som utgjør en del av deres aktiva.

Medlemsstatene kan, idet de påser at prinsippet om risikospredning blir fulgt, gi nyopprettede investeringsforetak tillatelse til å avvike fra artikkel 22, 22a, 23 og 24 i inntil seks måneder etter at de har fått tillatelse.»

20) Artikkel 41 nr. 2 skal lyde:

«Nr. 1 skal ikke være til hinder for at slike foretak erverver verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre finansielle instrumenter nevnt i artikkel 19 nr. 1 bokstav e), g) og h) som ikke er fullt innbetalt.»

21) Artikkel 42 skal lyde:

«Artikkel 42

Verdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre finansielle instrumenter nevnt i artikkel 19 nr. 1 bokstav e), g) og h) kan ikke selges uten dekning av:

- et investeringselskap eller
- et forvaltningsselskap eller en depotmottaker som opptrer på vegne av et aksjefond.»

22) Etter artikkel 53 innsettes ny artikkel 53a:

«Artikkel 53a

1. I tillegg til oppgavene som er pålagt kontaktkomiteen i artikkel 53 nr. 1, kan den også tre sammen som en forskriftskomitee som definert i artikkel 5 i beslutning 1999/468/EF(*) for å bistå Kommissjonen med de tekniske endringer som skal foretas i dette direktiv på følgende områder:

- klargjøring av definisjonene med henblikk på å sikre ensartet anvendelse av dette direktiv i hele Fellesskapet,
- tilpasning av terminologien og formuleringen av definisjonene i samsvar med senere rettsakter om investeringsforetak og tilknyttede spørsmål.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

(*) EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.»

Artikkel 2

1. Kommissjonen skal innen 13. februar 2005 oversende Rådet og Europaparlamentet en rapport om anvendelsen av det

endrede direktiv 85/611/EØF og eventuelt forslag til endringer. Rapporten skal inneholde særlig:

- a) en analyse av hvordan det felles marked for investeringsforetak kan styrkes og utvides, særlig med hensyn til markedsføring over landegrensene av investeringsforetak (herunder tredjemannsfond), hvordan det forenklede prospektet fungerer, hvordan det forenklede prospektet fungerer som opplysnings- og markedsføringsredskap, vurderingen av omfanget av binæringer samt mulighetene for å bedre samarbeidet mellom tilsynsmyndighetene med hensyn til en ensartet fortolkning og anvendelse av direktivet,
- b) en gjennomgåelse av direktivets virkeområde når det gjelder ulike typer produkter (f.eks. institusjonelle fond, eiendomsfond, «master-feeder»-fond og sikringsfond); undersøkelsen bør særlig fokusere på markedsstørrelsen for slike fond, eventuelle bestemmelser for slike fond i medlemsstatene og en vurdering av behovet for ytterligere harmonisering av disse fondene,
- c) en vurdering av fondenes organisering, herunder bestemmelser og praksis for delegering samt forholdet mellom fondsforvalter og depotmottaker,
- d) en gjennomgåelse av investeringsbestemmelsene for investeringsforetak, f.eks. bruken av derivater og andre instrumenter og metoder i forbindelse med verdipapirer, bestemmelser for indeksfond, bestemmelser for pengemarkedsinstrumenter, innskudd, bestemmelser for «fond-i-fond»-investeringer samt de ulike investeringsbegrensningene,
- e) en analyse av konkurransesituasjonen mellom fond som forvaltes av forvaltningsselskaper og «selvforvaltede» investeringselskaper.

Kommissjonen skal utarbeide rapporten med størst mulig grad av samråd med de ulike berørte sektorer samt forbrukergrupper og tilsynsorganer.

2. Medlemsstatene kan innvilge de investeringsforetak som eksisterte på datoen for dette direktivs ikrafttredelse, en frist på høyst 60 måneder regnet fra denne dato til å etterkomme den nye nasjonale lovgivning.

Artikkel 3

Medlemsstatene skal innen 13. august 2003 vedta de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

De skal anvende disse bestemmelsene innen 13. februar 2004.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 21. januar 2002.

For Europaparlamentet

P. COX

President

For Rådet

M. ARIAS CAÑETE

Formann
